

faa er dette jo Noget, som ikke alene er blevet fremfat fra det ærede Medlems Side, men ogsaa fra anden Side, og det er egentlig dette, som har givet mig Anledning til at tage Ordet. Dette er nemlig en Misforstaaelse; thi direkte har Hæren i en vis Forstand hverken Noget at bestille med Veiledningen eller med Tillægsloven af 25de Juli 1880, fordi enhver Bestemmelse, som er given i de for Hæren gjældende organisatoriske Love, udmøntes for denne gennem Reglementet, og Programmet for Baabenarternes Uddannelse gennem Bestemmelserne for Skolerne og gennem en Række andre Bestemmelser, som selvfølgelig ere gjældende Regel og Rettefærd for Hæren, og vil man søge Oplysning, saa maa man søge den der og ikke i en Veiledning for Hæren. Jeg finder derfor ingen Anledning til at stemme for det ærede Medlems Forslag, men vil stemme derimod, men jeg tilføjer, at naar jeg maaske kan finde mig foranlediget til at stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vosjen), saa er det af en ganske særlig Grund. Vi vide jo Alle, at naar et Lovforslag er bragt ind i Thinget, saa skabes der gennem de Forhandlinger, som finde Sted i dette og gennem Udvalgsforhandlingerne en Overensstemmelse mellem Thinget og den vedkommende Minister om Lovens Forstaaelse. Men en saadan forudgaaende Behandling har som bekjendt ikke fundet Sted med Hensyn til Tillægsloven af 25de Juli 1880, og der kan derfor være Tvivl om Forstaaelsen. Men herpaa kan en Veiledning ikke raade Bod, thi den giver kun Røsemaaden, medens Forstaaelsen af Lovens hverken kan udtrykkes være sig gennem en Veiledning eller gennem selve Loven af 25de Juli 1880. Hvad der i hvert givet Tilfælde har været Lovens Tanke, er derfor et Spørgsmaal, som det forekommer mig, at man med Nytte kan tage op, og er der Uoverensstemmelser paa enkelte Punkter, saa er det bedre, at disse Uoverensstemmelser klæres nu, end om de udstydes til kommende Tider, og det saameget mere, som vi jo endnu ikke ere komne videre med Lovens Gjennemførelse, end at der dog er Udskilligt tilbage, og det kunde jo derfor være muligt, at de Forklaringer, som vilde fremkomme gennem Udvalgets Forhandlinger, kunne bidrage til, at man fik netop den Løsning, som man ønskede at naae gennem Loven af 25de Juli 1880. Hvad denne Lov angaar, da staar jeg jo paa et ganske andet Standpunkt end det ærede Medlem, men jeg maa tilstaa, at jeg har ondt ved at forstaa, at det ærede Medlem kan fastholde sit Standpunkt. Jeg kan forstaa, at han under Forhandlingerne i Thinget forrige Aar søgte at gjøre saa megen Modstand imod Loven som muligt, — idet jeg dog vil tilføje, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem førte Kampen imod den, hidrog ikke mindst til, at vi under Forhandlingerne ikke fik klaret de Spørgsmaal, som nu maaske kunne give

Anledning til Misforstaaelse —, men nu, da Loven engang er vedtagen, er der saa ikke en naturlig Opfordring for os Alle til at søge at faae den gennemført saa godt som mulig, og først og fremmest til at søge i Befolkningen, at skabe den Belvillie overfor Loven, uden hvilken ingen Lov kan gjøre Nytte? Og hertil syntes jeg, at det ærede Medlem havde saa megen større Opfordring, som han tidligere jo bestandig har forfægtet Fleraltets Ret. Men heri er der sket en Forandring, thi det synes jo nu ialtfald paa dette Omraade at være det ærede Medlems Mening, at Fleraltet kun har Ret, naar det ærede Medlem selv er med deri.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Ja, jeg synes ogsaa, at Mindretallet har Ret, naar jeg er i Mindretal, og at Fleraltet har Ret, naar jeg er i Fleralt, ellers havde jeg ikke overveiet min Afstemning, som jeg burde. Fleraltet har Magten, og den har brugt den uden at tage mindste Hensyn til Mindretallet, det veed det ærede Medlem (M. P. Jensen), han var selv med. Forøvrigt undrer det mig at høre, at det ærede Medlem udtalte sig saaledes idag. — Jeg skal med Hensyn til det første Punkt: Ministerens Udtalelse i Sommer, sige, at den Udtalelse forstaaer jeg meget godt. Ministeren havde allerede dengang bestemt sig til at gaa den Vej, som han nu siden er gaaet. Han siger som saa: Lovens i sine Hovedtræk er fortrinlig for mig, hvad den mangler i formel Henseende, det udmønter jeg paa den Maade — som den høitærede Minister nu har gjort. Jeg har i min Magt at fylde Gulkerne med min Fortolkning. Det er den bedste Stilling, en Administrator kan have i dette Forhold. Derfor finder jeg det overordentlig naturligt, at Ministeren siger: Naar jeg faar Kjernen, saa er det ligegyldigt, om der er Revner i Stalene, det ordner jeg selv. Det er ganske naturligt, at den meget ærede Minister udtaler sig saaledes med Hensyn til Forstaaelsen af Tillægsbestemmelsen. — Det andet Punkt var det, at det ærede Medlem sagde, at han vilde stemme i mod dette Forslag. Jeg var egentlig af den Mening, at udenfor Forslagsstillerne og deres nærmeste Venners Kredse var det ærede Medlem en bestemt Tilhænger af dette Forslag. Ved Finantslovens 1ste Behandling udtalte jeg, at det var ønskeligt, om Finantsudvalget, naar det kom til Behandling af de militære Sager, vilde tage denne Veiledning op og undersøge den sammen med Lovens og se, om den ogsaa fra dets Side var fækket til Basis for de militære Bevillinger paa Finantsloven; saa vilde vi siden hen faae noget mere Ensartet ud. Da sagde det ærede Medlem — det staar ogsaa at læse i Tidenden —, at naar vi gik til et selvstændigt Udvalg med denne Sag, saa vilde han enten ikke være derimod eller ligefrem være med; vi maa dog engang komme til en Forstaaelse om